



# Հովհաննես Թումանյան

## Բայրընին

Ի՛նչ մեծ հանճարով, ո՛վ հսկա պոետ,  
Ազատությունը կաշկանդող շրդթան  
Հաշտեցրել ես դու ազատ մարդու հետ  
Եվ քաղցրացրել ես վիշտը գերության:

Ի՛նչպես դարձրել ես բանտը հայրենիք  
Եվ ողջ աշխարհը՝ լայնարձակ մի բանտ...

Ահա տանջանքի աշխարքում բռնիկ  
Մեծարում են քեզ որդիքը հիվանդ,  
Եվ արտասովում են քո անմահ երգում,

Թե ոնց է մարդու հոգին խորտակվում:

1895